

Karácsony éj

Irta: Berta Julianna tanítónő, Dombóvár.

SZEMÉLYEK:

Marika		I. angyal
Laci	testvérek	II. angyal
Palika, fogadott fiú Laciéknál		III. angyal
Erzsike		Hit
Ági	} Marika barátnői	Remény
Sári		Szeretet
Irénke		4 kísérő angyalka
Anyá		3 kis angyal
Kis huszárok		2 nagy krampusz
Szűz Mária		Kis krampuszok
Jézuska		

I. FELVONÁS.

(Szin: egyszerű szoba, egyik sarokban fehér asztalka mellett ülnek a kislányok. Az előtérben nagyobb asztal, tanulókönyvekkel, a háttérben, a fal mellett Szűz Mária szobor, vagy kép, előtte térdeplő.)

Marika: (nevet) Az ebédlő zárva... Anyukának »fáj a feje«... nem is láttam egész délután... s a lakást fenyőillat tölti be!

Erzsike: Mindez azt jelenti, hogy megjött a karácsony! Az én anyukám is alig várta, hogy elinduljak hazulról. Még a kézimunkámat is összecsomagolta.

Sári: Amint látom, az egész vonalon örülnek, ha nem lábatlankodunk otthon. (Kopogás.)

Mind: Szabad! Tessék!

Ági: (bejön) Szervusztok!

Mind: Szervusz, szervusz!

Irénke: A föltámadt Lázár! Nagyszerűen érted kis öreg, hogy mikor kell betegeskedni! Karácsony estjén persze fürge, mint a nyul. De az utolsó hetet —

Marika: — a legnehezebb napokat —

Erzsike: nagyszerűen elblicceli! Szépen vagyunk!

Ági: Ej, ej gyerekek!

Marika: No, ezt épp úgy mondtad, mint a tanító néni szokta! De most már vége legyen! Szégyeljétek magatokat, így fogadni szegény Ágit. Vedd le a kabátodat! (Segít.) Ül le szépen!

Erzsike: Jaj, gyerekek, én olyan izgatott vagyok! Nem tudom, Jézuska meghallgatja-e kérésemet?

- Sári:* No, te biztosan sok mindent kértél újra!
- Erzsike:* Nem is olyan sokat! Egy nagy hajasbabát csak, főzőcskével.
- Irénke:* Én egy szép kabátot kértem! Sötétkékét, amit a kirakatban láttam.
- Marika:* Biztosan meghallgatja Jézuska a szép bizonyítványodért!
- Sári:* Én korcsolyát kértem. Ugy irigyeltelek benne teket a télen, amikor a pályára mentetek.
- Ági:* (Marika közben kissé távolabb megáll, lehajtott fejjel.) Én könyvet kértem. Pityu történetét. Tanító néni mondta, hogy nagyon szép. Anyukának is fel fogom olvasni. — Hát te Marika, te mit kértél?
- Marika:* Én... én...
- Erzsike:* Marika biztosan újra másoknak kért valamit.
- Ági:* Mit kértél Marika? No mondd meg!
- Marika:* Nem idegennek kértem!... Tudjátok, nekem úgy fáj, hogy Laci nem szívelheti Palikát! Sokszor majdnem elfelejtem, hogy Laci az igazi öcsém és Palikát jobban szeretem.
- Ági:* És te biztosan azt kérted Jézuskától, hogy Laci is úgy szeresse Palikát, mintha édes testvérekéje volna.
- Marika:* Igen! Ez lenne az én legszebb karácsonyi ajándékom... Gondoljátok csak el, milyen boldog lenne Palika, ha Laci őt is szeretné. Nem gunyolná mindig, hogy ő csak árvaházi gyerek, nincs igazi anyukája, meg apukája... Ha látnátok ilyenkor Palikát! Megtelnek a szemei könnyel... elsápad... de nem szól semmit, csak kimegy lassan a szobából, mint a megvert kutya. Hiába magyarázom Lacinak, hogy apuka ő miatta fogadta örökbe Palikát.
- Sári:* Lacika miatt? Hogyan?
- Marika:* Egyszer, két éves korában, Laci megbetegedett. Doktor bácsi megcsóválta fejét, mikor megvizsgálta. — Azt gondolták, meg is fog halni. Anyuka éjjel-nappal sirt, apuka fáradtan ment hivatalba... átvirrasztotta az éjszakákat Laci ágya mellett. — Közben arra is gondolt, hogy hány kis gyermek van, akinek betegágyánál nem sirnak aggódó szülők, akikkel nem nagyon törődnek az emberek... Ezek a szomorú sorsú árvák meg is halhatnak anélkül, hogy valaki könnyet ejtene értük. — Ekkor megfogadta apuka a jó Istennek, hogyha Laci felgyógyul, egy annyi idős kis árva fiút, mint Laci, örökbe

fogad, és velünk együtt felneveli. Laci felgyógyult, apuka megtartotta ígéretét. Így került hozzánk Palika. Apuka és anyuka épp olyan szeretettel neveli, mint Lacit és engem.

Erzsike: Meg is érdemli. Palika olyan jó kis fiu.

Sári: És első az osztályban.

Marika: Ez fáj Lacinak éppen! Mert ő meg lusta, hanyag és persze tanító bácsi nem tesz kivételt vele! Palika kapja a jó bizonyítványt, Lacinak meg ugyancsak lóg az orra! Ha aztán apuka megdorgálja, Palikát okolja. Mintha az, szegényke tehetne róla, hogy ökelme nem tanul.

Ági: Jézuska biztosan meghallgatja kérésedet Marika, aztán minden jó lesz!

Marika: Hisz ez a legnagyobb vágyam! Ezért tartottam első pénteket is, meg ezért igyekeztem a tanulással is. Milyen szép is lenne, ha Laci szeretné Palikát és igazi testvérkéjének tekintené. (Kopogás.) Ah, valaki jön!

Palika: (belép, kezében könyvek.)

Marika: Most is tanulni akarsz, Palika?

Erzsike: Hisz olyan hosszú még a szünet! Van időd, mókus!

Palika: Amit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra! Ha megengeditek, olvasgatok itt.

Irénke: Felölünk... ha már annyira tombol benned a szorgalom.

Palika: (leül, olvas, lányok is indulnak helyükre, közben felpattan az ajtó, kis huszárok lépnek be. Élükön Laci.)

Laci: Megjöttek a dombóvári huszárok!

Mind: Dombóváron nincsenek is huszárok!

Laci: Most már vannak! Én toboroztam őket. (Int.)

Kis huszárok: (bejönnek, kezükben zászlócska, fejükön piros csákó, énekelnek.)

Leng a lobogó, megperdül a dob,

Kis honvédpajtlások jól vigyázzatok!

Indulóra hangzik már a szó,

Félre, aki nem közénk való! (Itt Laci meglöki Palit.)

Marika: Nem szégyenled magad, Laci? (A szemét törölgető Palihoz.) Ne sirj Palikám!... Nem félsz a jó Istentől, egy árvát megütni?!

Laci: Hát ez a spicli nem ségyelte magát, jobban tanulni a jegyző fiánál?

Marika: Ő is a jegyző fia!

Laci: De csak fogadott!... Rongyos árvaházi!... Meg

aztán spicli, spicli, spicli, beee! (Nyelvét öltve kifut.)

I. huszár: Én kiállok Laci csapatából!

II. huszár: Én is!

III. huszár: Én sem hagyom magam ilyen rosszlelkű fiutól dirigálni!

IV. huszár: Laci nem való szivgárdistának!

V. huszár: Tisztelendő ur azt mondta, hogy mi Jézuska katonái vagyunk!

Marika: Igen, minden kis szivgárdista Jézuska katonája. Jézuska katonáihoz pedig nem illik ilyen vezér! Jól teszitek, ha megszegyenítitek ezt a rossz fiut.

Mind: Ugy is lesz!

Marika: (A sirdogáló Palihoz.) Ne sirj Palika! Majd megváltozik ám Laci is egyszer. Látod, hogy mi szeretünk.

Palika: Hisz én szeretem azért Lacit, csak attól félek, hogy Jézuska nem szereti!

Marika: De engem szeret! És azoknak a kérését megszokta hallgatni, akik buzgón imádkoznak hozzá! Tanulj csak nyugodtan, nem zavarunk. (Lányok el.)

(Ének.)

*Nem közénk való a pityéri sem,
Sem az, aki otthon jó szívvél pihen!*

Kis huszárok: (tisztelegve elvonulnak.)

*Megheverjük tán a homokot,
Hej, sébaj, ez katonadolog! —*

Palika: (sétálgatva olvas.)

*Fenn, az égben nagy öröm van,
Megjött a karácsony!
Csillag csillan, cukor zörren
A karácsonyfákon.*

*Suhannak a kis angyalok,
Vigan utrakélnek...*

*Lenn a földön gyermekszívek
Félnek és remélnek.*

*Imádkoznak Jézuskához,
Hallgassa meg őket,
S küldjön le e sötét földre
Mennyei csengőket!*

*Hadd kacagjon a lelkünkbe
Csilingelő hangjuk,
Hadd higgyük egy boldog percre,*

Hogy az égben járunk! (Az asztalnál leteszi könyvét.)

Istenem, de jó is lenne ott fönn lenni Nálad! Ott van az én drága igazi anyukám. — Anyukám! Neked, ugy-e, elpanaszkozhatom?! Ez a jó földi anyuka elszomorodna, ha panaszkodnék néki. Hisz Lacit kell, hogy jobban szeresse nálam, az az ő fia! Csak nem okozhatok néki szomorúságot? Nem mondhatom el, hogy Laci milyen rossz fiu? —

Nem szeret engem! Még a közös szobánkban sem akar megtűnni. Azt mondja, ő nem alszik rongyos árvaházival! Persze, csak nekem mondja, mert nagyon kikapna érte édesapjától, aki nekem második édesapám.

Látod, anyukám, nekik nem mondhatom el szomorúságomat. Nem akarok spicli lenni! De néked elmondhatom, édesanyám. Te biztosan angyal vagy a jó Isten mellett! Anyukám! Segíts Marikának imádkozni, hogy Laci is tudjon egy kicsit szeretni engem.

Vagy azért imádkozz, hogy én is odajuthassak hozzád... Ne legyek utjában sekinek sem a földön. — És ne fájjon miattam jóságos szíve földi anyukámnak... Anyukám! (Lehájol, sirdogál, elalszik. — Szín elsötétül.)

Anyá:

(hosszu fehér ruhában, apró csillagokkal tele-szórt fátyollal, fején csillagdiszes koszorúval megjelenik. Szín kissé megvilágosodik. Ölébe ülteti Palikát. Énekel.)

Mozart A. : BÖLCSŐDAL.

Aludjál jó gyermekem,
Mindenki már elpihen.
Nem dalol a kis madár.
Nem zümmög a kis bogár,
Zárva van minden kis bolt,
Ráhinti fényét a hold.
Altató ezüst fényben
Aludj el kis gyermekem.

(Átdolgozott szöveg).

2. Almodjál szép reggelről,
Törpékről, tündérekről...
Őriző angyalokról...

*Álmodban csókolgass meg,
Drága jó, kedves gyermek!
Aludj el jó gyermekem,
Szép álmod én kis szivem.*

3. *Aludjál jó gyermekem,
Nem dalol a kis madár,
Nem zümmög a kis bogár,
Zárva van minden kis bolt,
Ráhinti fényét a hold,
Altató ezüstkényben
Aludj el kis gyermekem!*

(Föláll.) Ugy, aludj kis fiam! Én vigyázok álmaidra... Imádkozom azokért, akik jók tehozád, édes kis fiam! — és azokért is, akik téged bántanak, hogy legyenek jók és szeressenek ők is!... Aludj kicsikém! Álmodj magadnak szép karácsonyt! (Megesókolja, leülteti, lassan el. Színen teljes világosság.)

Palika:

(utánakap) Anyukám! (Fölrántja az ajtót, fájdalmasan fölkiált.) Anyukám!! — (Lassan becsukja, visszaballag. Nagyon szomoruan.) Istenem, újra csak álmodtam. (Sóhajtván.) De szép volt anyuka! (Letérdel a szobor elé.) Üdvözlégy Mária, stb. — Istenem, adj örök nyugodalmat anyukának, apukának... és szeresd nagyon második szüleimet... és Marikát... és engedd, hogy Laci is szeressen egy kicsikét engem. — Ez az én karácsonyi kérésem Tőled. — Amen! —

Függöny.

II. FELVONÁS.

(Szin: Mennysországnak. Szűz Mária trónuson ül. Mellette kisebb trónus Jézuskának. Előtte dobogószerű emelvényen ül jelvényével a *Hit, Remény, Szeretet*. Angyalok szépen elosztva karácsonyfákat, játékokat rendezgetnek. Egy kicsi angyal szánon ül. Lassan hull a hó.)

Angyalok: (énekelnek.)

KARÁCSONYI BAL.

Rendkívül légyan.

HORTOBÁGYI ISTVÁN

Jézuskának betlehemi já - sít - lá - hoz, Jőj - je - tkei jó emberek meg - lát -
 Dallam kissé kiemelve

já - tok! Ezt hirdeti an - gyal, egy jényeses il - lag - gal. Jőj - jetekei, jőj - jetekei

poco crescendo

decrescendo

Moz - zá - ja, De született má - ra a vi - lág - ki -

pp • dolcissimo • semper legato

rá - lyai: Erőtlünk jött, hogy bűnünk meg - vált - sa.

diminuendo

Crescendo

Szűz Mária: Hulljatok, csak hulljatok puha hópihék! Lepjétek be a fekete földet! Legyen ma minden, minden fehér odalenn. A fehér lélekkel Jézuskát váró emberek fehér utakon menjenek a templomba! És, ahogy a csodás betlehemi éjen csillag vezette a pásztorokat az isteni Kisdedhez, úgy vezesse lelkükbe fénylő ragyogástok ma is Hozzá őket, akikért a földre jött.

I. angyal: Óh, Szűz Anyám, olyan gyönyörű nap ez a mai! Ha földi ember lennék, sirnék a boldogságtól! Olyan szép lenézni a földre, a tiszta emberi lelkekbe.

(Kintről halk glória-ének.)

II. angyal: Hallod anyám? Glóriát énekelnek odalenn! Jézuskát dicsérik, Jézuskát köszöntik!

III. angyal: Férfiak, akiknek válla meggörnyedt a munkától, asszonyok, akiknek szeme bágyadt a sok átvirrasztott éjszakától, ma ragyogó, gyermeki, bizakodó tekintettel néznek ide föl.

Szűz Mária: Bárcsak az egész világról mindenki ide föltekintene, legalább a mai napon! Óh, de hányan vannak, akik lesütik szemüket, nem mernek fölnézni!... És hányan vannak, akik föltekintenek, de szemükben a gyűlölet lángja lobog! Istent, Krisztust káromló gonosz, békétlen emberek azok, akik megzavarják a békesség ünnepének csodálatos csöndjét! —

II. angyal: Hogy fájhat ez Jézuska legszentebb szívének!

Szűz Mária: Pedig azt szeretné, ha ezen a napon csak két tekintet lenne. Az egyik az egész emberiség összefonódott tekintete, amely ide irányul föl, Hozzá, — tele hittel, bizalommal és szeretettel... A másik pedig az Övé, mely áldón és segítőn nézhetne oda vissza.

Szeretet: Szűz Anyám! Mi segíteni fogunk ma neked. Lemegyünk a földre, s mikor csendesen le tesszük karácsonyi ajándékainkat a kis szobákba, lopva belesugjuk az emberek fülébe, hogy szeressék Jézuskát és szeressék egymást.

Szűz Mária: Így, így kis angyalkáim! Hisz akik Jézuskát szeretik, azok egymást is szeretik. Akit szeretünk, annak parancsait örömmel teljesítjük. Már pedig benn van az isteni tízparancsolatban, hogy szeresd felebarátodat, mint magadat!

I. angyal: Óh pedig de nagy gyűlölet tombol odalenn, anyám! Népek ezrei ölik egymást. Csupa vér a föld. De nemcsak népek állnak szemben egymással, hanem testvér a testvér ellen tör. Nem

is karddal, fegyverekkel, hanem csunya, bűnös szeretetlenséggel.

II. angyal: De nemcsak a felnőttek, hanem még a gyermekek is gyűlölettel gondolnak egymásra. — Az én kis védencem is nagyon meglepett. Nem akarja testvérkéjének tekinteni azt a kisfiút, akit szülei annak szántak.

III. angyal: Az isteni Gyermekek testvérének érezte a koldus gyermekét is! — és odalenn megvetik azt, akinek egyszerűbb a ruhája, szomorubb a sorsa!

II. angyal: Ezért várom már nehezen az indulást! Szeretném elérni, hogy ez a balga kis gyermek gondoljon ma Jézuskára. — Talán megmozdul a lelke, belátja, hogy nem volt egészen jó, s talán megváltozik.

Szűz Mária: Kivánom, hogy sikerről számolhass majd nekem, hazajövet! Óh, de boldog lennék, ha már egyszer végre nagyon szeretnék egymást az emberek!... Ha már egyszer ez a gyönyörűség szép, fehérleplű karácsony valóban a szeretet és béke szent ünnepe lehetne! (Csengetés kintről.)

Jézuska: (Négy kis angyallal jön. Angyalok letérdelnek, fejet hajtanak.)

Szűz Mária: (elébe megy, megcsókolja, a trónushoz vezeti.)

Jézuska: (angyalokhoz) Álljatok fel szorgalmas kis segítők és készüljétek a hosszú utra. Nagy feladatot kell még az éjjel elvégeznetek! —

Angyalok: Alig várjuk, hogy engedelmeskedhessünk parancsaidnak! (Felállnak.)

Jézuska: Anyám! Meghallgattam sok-sok imádat, amivel az emberekért könyörögtél! Azokét is meghallgattam, akik a te közbenjárásodat kérték nálam! Induljatok csak karácsony angyalai, hirtsétek el az emberi lelkekbe az erények magvait!

Hit: Én leviszem hitemet az emberek közé! Gyermekek lelkekbe fogom belevésni, hogy mindenkinek fölött higgyenek a Te végtelen igazságodban!

Remény: Én megtanítom remélni az árvákat, szegényeket, imádságos lelkűeket, hogy bizzanak a Te végtelen jóságodban és irgalmadban... Hogy Te meghallgatód imáikat, leförlöd a könnyeiket, szentséges szivedre öleled őket.

Szeretet: Én pedig a szeretet apostola leszek ez éjen! El akarom érni, hogy karácsony napján minden gyermek szeresse a másikat, mintha csak Te lennél az, akit szeretnie kellene.

Jézuska: Én is lemegyek a földre. A megtévedt gyermekeket majd én is keresem föl.

I. kis angyal: Jaj de pompás! Ugy-e Jézuska, mi is lemehetünk a földre!

II. kis angyal: Levihetjük a babákat, kis katonákat, játékokat?

III. kis angyal: Én a kis öcsémnek vinnék trombitát, ha lemehetnék.

Jézuska: Hogyne jöhetnétek!

Kisérő angyalok: Mi pedig elkísérünk és csilingelő esengtyűvel jelezzük jöttödet.

Szűz Mária: Induljatok, induljatok és sugározzatok az emberek lelkébe békét, derűt és szeretetet!

Angyalok: (énekelnek) Jézuskának betlehemi... stb. (Ismétlésig mindenki a helyén marad. Ismétlés alatt elindulnak. Elöl két nagy angyal huzza a szánt a kis angyallal, sorban kivonulnak, leg hátul Jézuska és Szűz Mária. Természetesen a függöny legördül, mielőtt a színpad üres lenne.)

Függöny.

III. FELVONÁS.

(Szin: sötét helyiség, csupán egy tábori ágyl és egy hintaszék áll benn.)

Laci: (az ágy szélén ül, állát tenyerébe hajtva könnyököl.) — Istenem, talán mégsefem helyes ez így! Annyi biztos, hogy apám elrak, ha itt talál! De én nem akarok azzal az utálatos spiclivél egy szobában aludni! Inkább itt fekszem le! — (Ledől, leoldja kardját, az ágy mellé ejti, feje alatt összekulcsolja kezét.) — Ez a Marika is folyton nyafog! Vigye ördög a Palikájával együtt! — (Szájára üt.)

— Jaj, talán ezt mégsem szabadna mondani! De, ha olyan kiállhatatlan! Azt mondja, hogy Pali nem bánt engem, — hm — tényleg, nem tudnám megmondani, hogy mivel bántott meg! — Spicli? — Nem, azt nem mondhatom éppen, hiszen még sohasem árult be. — Meg az is biztos, hogy igen töri magát. Annyit magol, hogy azért érthető is a szép bizonyítványa. Én csakugyan keveset tanulok. — Na, de azért bosszantó, hogy apám őt kényezteteli helyettem. Pedig nem is édes fia. — (Tűnődik.)

Milyen lenne, ha Palinak élnének a szülei? Jaj, mi jut eszembe! Az enyéme meg nem élnének!

— Akkor Pali is úgy bánhatna velem, mint én vele? Jaj, de buta gondolataim vannak ma este! Talán Marika imádkozta ide őket az éjféli miséről. (Nevet.)

Hogy kerestek, mikor elindultak. Nem is gondolták, hogy itt vagyok. (Harangzugás.) Most harangoznak be. — Még alszom egyet, amíg hazajönnek. — (Halk ének kintről. »Csendes az éj« harangjátékkal kísérve.) Már elkezdődött... Talán jó lenne elmenni. (Kivülről füttyszó. Laci közben elalszik. Két krampusz robog be.)

I. Krampusz: (végignéz a szobán, elégedett mosollyal Lacihoz fut. Vállára üt.) Hurrá! Szervusz egy komám! Hát te vagy az, szépséges virágom? (Jól megrázza.)

II. Krampusz: (vizsgálódva nézi.) Ezek a drágalátos fülecskék! (Huzigálja.) Ezen ment be a jó szó, ezen meg itt ni, kijött. (Laci nyöszörög.) Mi a manó?! Talán még fáj is?!

I. Krampusz: De érzékeny lettél drága, gyönyörű csilagom!

II. Krampusz: Óh, csakhogy megtaláltunk, te aranyos kis pokolfajzat, te! (Csipkedi az arcát.) Jó kosztod van, látszik rajtad!

I. Krampusz: Bizonyára nem nehezedik annyi gond bársonyos vállaidra, mint amennyi a mienket huzza.

II. Krampusz: (nagy lendülettel ráüt.) Szó, ami szó, pompás fickó! (I.-höz.) S ez a fontos, ugy-e komám!

I. Krampusz: Jobb lesz, és méltó, ha együtt örvendezünk neki cimboráinkkal. Miért ne részesüljön fejedelmi fogadtatásban? (Hosszan füttyülnek, sipolnak, kinn dobogás. *Krampuszok* ajtón, ablakon át beugrálnak, sikoltoznak, füttyülnek. Fölugranak a hintaszékre, szék támlájára, asztaltetőre, nagy felfordulást csinálnak. Közben folytonos dörgés, villámlás.)

I. Krampusz: (sipol. Erre csönd lesz.)

I. kis Krampusz: Miért hívtál bennünket?

I. Krampusz: Ime, az új cimborá megtaláltatott!

I. kis Krampusz: Honnan tudod, hogy ez is krampusznak való?

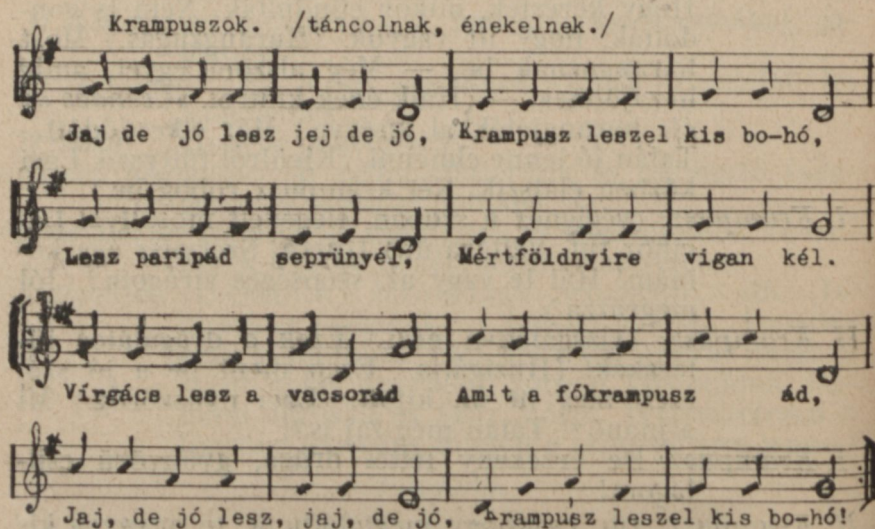
I. Krampusz: (nevet.) Csacsikám te! Hát ma van karácsony! Amelyik gyermek még ma is haragot tart a szívében, nem is lehet más, mint krampuszjelölt.

II. Krampusz: De nem ám!

Krampuszok: (tapsolnak.) Hurrá! (Bukfencet vetnek.)
Hurrá!

I. Krampusz: Köszöntsük hát uj cimboránkat! (Sipol.)

Krampuszok. /táncolnak, énekelnek./

Jaj de jó lesz jejj de jó, Krampusz leszél kis bo-hó,
Lesz paripád seprűnyél, Mértföldnyire vigan kél.
Virgács lesz a vacsorád Amit a főkrampusz ad,
Jaj, de jó lesz, jaj, de jó, Krampusz leszél kis bo-hó!

Krampuszok: (táncolnak, énekelnek.)

Laci: (nyugtalanul hánykolódik.)

I. Krampusz: Na, szervusz hát, te jó barát! Visszajövünk hozzád, te drága cimbor.

II. Krampusz: Csak meg ne változzál addig! Légy mindig ilyen pompás gyermek, hadd örüljön krampusz apánk. Majd megtanulsz te is ilyen ügyesen táncolni a tűz fölött!

I. Krampusz: Hát szervusz! Aztán el ne lágyulj ám!

II. angyal: (lassan bejön. Jobbját magasra emelve.) Távozzatok innen gonosz krampuszok!

Krampuszok: (visítva, dörgés, villámlás között el.)

Laci: (felül, körülnéz, dörzsöli szemét.) Jaj! milyen álom ez?! Nem, nem akarok krampusz lenni!...

Angyal: (megsímítja homlokát, lassan el.)

Jézuska: (jön, kiinn harangjáték. Leül az ágy szélére.) Eljöttem hozzád Laci! Látod, te mennyi szomorúságot okoztál az én lelkemnek. Te elfelejtetted az én parancsaimat, te nem szereted felebarátodat! Haragszol rá, mert többet ér nálad. Miért? Látod, én olyan boldogan nézem Marikát, aki úgy szereti a kis árvát, mintha édes testvérkéje lenne! Te nem tudnád? Hát jó lenne halálod után sokat szenvedni? Inkább,

mint ott fenn a mennyországban boldognak lenni? Ugy-e nem! És Pali szeret téged! Miért irigykedsz rá? Hogy ő jobban tanul? Hát tanulj te is! Légy szorgalmas, jó kis fiú és szeresd Palikát!

Laci: (forgolódik.) Jézuska, te vagy itt? Hát hogyan, hogy idejöttél hozzám?

Jézuska: Mert te nem jöttél el hozzám Laci, pedig vártalak!

Laci: Ne haragudj Jézuska, rossz fiú voltam, azért nem mentem el az éjféli misére! Valahogyan... féltem tőled!... Hisz azt tanuljuk az iskolában, hogy minden árvában téged kell keresnünk... És, hogy úgy kell őket szeretni, mintha te lennél Jézuska!... és én rossz fiú voltam... elfelejtettem ezeket... s azért haragudtam Palikára, mert ő jobb volt, meg szorgalmasabb nálam. De ma este, a karácsonyfa alatt, mintha valaki fülembre sugta volna, hogy szeressem Palikát! Mikor föltekintettem, csak Marika nézett rám. És akkor megdühösödtem, hogy még ott sem hagy békén.

Jézuska: Pedig nem Marika mondta, Laci! A lelkiismereted szólalt meg, amely eddig aludt. Karácsony angyla keltette fel, de te Marikára néztél éppen. — Ez sem volt véletlen, mert Marika imádkozott érted... Ő csak a te megjavulásodat kérte tőlem karácsonyi ajándéku.

Laci: Óh Jézuska! Hogy szégyenlem magam rosszaságom miatt.

Jézuska: Nincs semmi baj Laci, ha megfogadod, hogy többé nem bántod, hanem szereted Palikát. Nyújtsd ide a kezedet.

Laci: (odanyújtja.) Igérem Jézuska, hogy jó leszek és igérem, hogy szeretni fogom Palikát! — és még azt is megígérem, hogy jó tanuló leszek ezentul!

Jézuska: (homlokon csókolja Lacit.) Köszönöm Laci!... Most már te is az én kis katonám vagy! (El.)

Palika, Marika: (jönnek.)

Marika: Már az egész házat felkutatam! Hol lehet, Istennem! (Sir.)

Palika: Ne sírj Marika, talán itt lesz. Nézzük meg. (Belépnek.)

Laci: (még álomban) Igérem Jézuska...

Laci: ...hogy jó leszek! És úgy szeretem Palikát, mintha testvérem lenne!... A te kedvedért... és úgy nézek rá, mintha te lennél az az árva kis

- fiú, akit szeretni kell!
- Marika:* (hozzá siet.) Laci!... Laci!...
- Laci:* (felugrik, körülnéz.) Óh... álmodtam!...
- Palika:* De nagyon szépet Laci!
- Laci:* (kitárja karjait.) Gyönyörű szépet álmodtam! Jézuska volt itt!... És azt mondta, hogy szereselek téged Palika! Meg azt is mondta, hogy ez Marika kérése volt.
- Palika:* átöleli.) Köszönöm Laci.
- Laci:* Ne haragudj Palika! Rossz fiú voltam.
- Palika:* Csitt! Mindent hallottunk, ugy-e Marika?!
- Marika:* (letérdel.) Köszönöm Jézuskám, hogy békét és szeretetet hoztál karácsony éjjelén!
- Kis katonák:* (jönnek, énekelnek.) *Leg a lobogó...* stb.
- I. huszár:* Megjöttek a dombovári huszárok!
- Laci:* Palit is bevesszük, ugy-e?
- Kis katonák:* Hogyne! Éljen a mi vezérünk!

Függöny.

Jegyzet. Nagyon hatásos az egyes jeleneteket színes reflektorfénnyel kísélni.

I. felvonás kezdő része nappali világosság, Pali jelenete alatt félhomály, anya jelenete alatt különböző szép, de nem világos színeket vetítsünk.

II. felvonást sok szép fény kísérje. Jézuska bejövetele alatt egy ideig vakító fény, a *III. felvonásban* is.

III. felvonás. — Laci jelenete félhomályban, ördögök jelenetét vörös megvilágítás kísérje.

